

Arrest

nr. 186 448 van 4 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VAN DER BEKEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Sarfaraz Khan (district Qarghayi, provincie Laghman) afkomstig te zijn. U bent zeventien jaar oud. U zat in het vijfde jaar toen u om uiteenlopende redenen stopte met naar school te gaan. Tot dan volgde u de lessen in de lagere school in het districtscentrum. Uw ouders, uw twee zussen en uw jongste broer Parwez zijn nog in Laghman.

Uw vader werkte voor de overheid. Eerder was hij directeur van de veiligheid in het districtscentrum van Qarghayi. Dit werk deed hij ongeveer vijf of zes jaar. Daarna ging uw vader werken in de "wolayat", een plaats waar hij zich bezig hield met mensenrechten. U heeft er verder geen info over. In ieder geval waren de Taliban niet blij met het feit dat uw vader voor de overheid actief was. Na zijn pensioen

werden jullie door de Taliban bedreigd. Er kwamen enkele dreigbrieven. Op een dag hebben de Taliban uw broer Nasrat ontvoerd en vermoord. Omdat uw vader ook voor het leven van u en uw andere broer Faisal vreesde, regelde hij jullie vertrek uit Afghanistan.

Via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije (waar u van Faisal gescheiden geraakte), Servië, Kroatië, Oostenrijk en Duitsland bent u naar België gekomen. Op 14 december 2015 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en vroeg u asiel aan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u de Taliban vreest. Zij viseren uw familie, dit omwille van het werk van uw vader voor de Afghaanse overheid. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), een kopie van de taskara van uw vader, twee certificaten in verband met zijn werk, foto's waarop uw vader in uniform en tijdens zijn werk te zien is, een dreigbrief van de Taliban en de enveloppe waarmee de documenten vanuit Jalalabad werden verstuurd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoor herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er kon worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit Laghman. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u in de regio Qarghayi gewoond heeft. Zo verklaart u vijf jaar school te hebben gelopen in de lagere school in het districtcentrum van Qarghayi. Echter, gevraagd of u weet waarom het dorp Lal Khanabad belangrijk is voor het district, blijkt u dit niet te weten (CGVS, p.22). Nochtans wordt Lal Khanabad beschouwd als het administratief centrum van het district. Dat u dit niet weet, is zeer opmerkelijk. Opmerkelijk is overigens eveneens dat u niet op de hoogte bent van het feit dat er in Sarfaraz Khan zelf ook een school is. U verklaart dat u die niet gezien heeft (CGVS, p.22), wat zeer merkwaardig is. U heeft het voorts over uw vader die in de plaats "wolayat" (of centrum van de provincie) werkt maar blijkt de naam van deze locatie niet te kennen (CGVS, p.9, 10). Het is niet aannemelijk dat u niet zou kunnen verduidelijken waar uw vader werkte of hoe het centrum van de provincie zou heten.

Ook op andere momenten blijkt een zeer gebrekkige geografische kennis van de regio waar u altijd zou hebben gewoond. Zo weet u niet dat Nuristan een provincie is die aan de provincie Laghman grenst. U

stelt dat het eerder een district betreft (CGVS, p.18). Van Mahmood Raqi lijkt u nog nooit te hebben gehoord (CGVS, p.17), hoewel het de hoofdstad van de eveneens aangrenzende provincie Kapisa is. U verklaart verder Tagab te kennen maar het is u niet bekend dat Tagab een district van Kapisa is (CGVS, p.17). Nog opmerkelijker is dat u nog nooit gehoord heeft van Qala Tak en Naw Abad Safat Khan (CGVS, p.18), nochtans dorpen die in de onmiddellijke omgeving van Sarfaraz Khan gelegen zijn. Ook de dorpen Farmankhel en Qasim Abad, die iets verder gelegen zijn, kan u geenszins situeren (CGVS, p.19). Dat u deze dorpen niet kent, roept verdere vragen op bij uw beweerde herkomst uit Laghman. Verder blijkt u niet te weten dat het de Kabul rivier is die door uw district en voorbij Jalalabad, onder de door u genoemde Behsud brug, stroomt (CGVS, p.23). Het is zeer merkwaardig dat u zo weinig weet over de regio waar u altijd zou hebben gewoond.

Nog tijdens het gehoor voor het CGVS blijkt dat u de Afghaanse kalender niet machtig bent. U meent verkeerdelijk dat het nu 1394 zou zijn volgens die kalender (CGVS, p.5) en u kan geenszins preciseren wanneer u Afghanistan zou hebben verlaten (CGVS, p.5). Gevraagd naar de namen van de Afghaanse kalendermaanden, noemt u er slechts drie en geeft u aan de andere niet te kennen. Zelfs de naam van de eerste maand van het jaar is u onbekend (CGVS, p.7). Verder weet u niet wanneer er schoolvakantie is. U stelt dat deze samenvalt met de warme maanden maar heeft geen idee welke de zomermaanden zijn (CGVS, p.7). Het is niet geloofwaardig dat iemand die minstens vijf jaar naar school zou zijn gegaan en die de zoon van een belangrijk overheidsfunctionaris zou zijn, de Afghaanse kalender geenszins kan hanteren.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw kennis van de algemene veiligheidssituatie in de regio evenmin overtuigt. Gevraagd naar incidenten in uw regio zegt u eerst dat er enkel gevechten werd in het districtscentrum en in Mehterlam, hoofdstad van Laghman. Waarom zou men bommen laten ontploffen in een dorp waar enkel huizen en velden zijn, zo vraagt u zich luidop af (CGVS, p.21). Als het CGVS opmerkt dat Qarghayi algemeen aanzien wordt als een uiterst volatiele regio, zegt u plots dat er ook in Char Bagh, Qamberi, zelfs "overal" incidenten gebeurden (CGVS, p.21). Nogmaals gevraagd naar voorbeelden van dergelijke incidenten, verwijst u behalve naar een zelfmoordaanslag evenwel louter naar de incidenten waarbij parlamentslid Esmatullah Mohabat (vermoord in 2005) en Abdullah Laghmani (topfiguur van de Afghaanse inlichtingendiensten, vermoord in 2009) om het leven kwamen (CGVS, p.21). Dat u, die steeds in deze regio zou hebben gewoond, zo weinig informatie heeft over de recentere veiligheidssituatie in de regio, is zeer merkwaardig. Als het CGVS u zegt dat de door u geciteerde incidenten bezwaarlijk als recent kunnen worden bestempeld, beweert u plots dat de Taliban ook "een kleine bom" in jullie huis gooiden (CGVS, p.21). Uit het gehoorverslag van de DVZ blijkt niet dat u daar eerder melding van maakte. Dat u het tegendeel beweert (CGVS, p.22), ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid verder. Van iemand die altijd in deze regio zou hebben gewoond, mag een doorleefd relaas over de situatie in de regio worden verwacht. Zeker een persoon wiens vader voor de lokale overheid zou gewerkt hebben, moet omtrent dit soort zaken een duidelijker relaas kunnen brengen.

Voorts verwondert het dat een zoon van een politieman de groepering Hezb-e islami niet blijkt te kennen. Nochtans is Hezb-e islami bijzonder actief gebleken in Qarghayi en was het district recent nog volledig onder de controle van deze groepering. De bekende Pashtoen Gulbuddin Hekmatyar, leider van deze groepering, noemt u overigens verkeerdelijk iemand van de Taliban (CGVS, p.15). Behalve dat het een oude man is en iemand van de jihad, heeft u geen informatie over deze persoon (CGVS, p.15). De groepering Jamiat-e islami, dat volgens de informatie het aangrenzende district Mehterlam zou overheersen, is u ook niet bekend (CGVS, p.15, 16). Verder zegt u Haqqani niet te kennen (CGVS, p.25). Nochtans is Haqqani de leider van het gelijknamige terreurnetwerk dat samen met Hezb-e islami en de Taliban verantwoordelijk blijkt voor de situatie van onveiligheid in Laghman. De beperkte informatie die u wel heeft, blijkt dan weer veeleer te zijn ingestudeerd. Zo zegt u te weten dat Niazi het districtshoofd was toen u daar vertrokken bent. Echter, u kent geen namen van personen die deze functie voor hem bekleedden, bijvoorbeeld toen uw vader verantwoordelijk zou zijn geweest voor de veiligheid van het district (CGVS, p.23, 24).

Nog andere verklaringen doen sterk twifelen aan uw beweerde herkomst. Zo is het merkwaardig dat u niet zeker bent als gevraagd wordt of uw moeder eveneens van Sarfaraz Khan afkomstig is. U zegt dat u dat niet gevraagd heeft (CGVS, p.18), wat hiervoor geen afdoende verklaring biedt. Mocht de familie van uw moeder in Sarfaraz Khan wonen, dan zou u dat beslist weten. Voorts stelt u dat uw vader voor de politie en de autoriteiten werkzaam was. Echter, gevraagd of er nog andere dorpelingen van Sarfaraz Khan voor de politie werkten, zegt u dat u dat niet weet (CGVS, p.14). U verklaart verder dat er wel mensen zijn met overheidsfuncties in Kabul en Jalalabad, maar verklaart daar verder geen informatie

over te hebben, noch kan u zeggen of deze mensen ooit zouden zijn bedreigd omwille van hun werk voor de autoriteiten (CGVS, p.14, 15). Voorts zegt u te weten dat er duizenden of miljoenen Afghanen vanuit Pakistan naar Afghanistan terugkeerden. Op de vraag of er zich ook in Sarfaraz Khan veel mensen kwamen hervestigen, antwoordt u evenwel: "Ik heb ze niet gezien" en "Misschien gingen ze elders" (CGVS, p.20). Dat er vele duizenden "returnees" een onderkomen vonden in het dorp Kaz Aziz Khan (eveneens in Qarghayi gelegen), weet u bovendien niet (CGVS, p.20).

Als het CGVS opmerkt dat u misschien zelf een tijdlang in Pakistan woonde en dat dit een verklaring zou bieden voor uw gebrekkige kennis van bijvoorbeeld de regio en van de Afghaanse kalender, ontkent u dat u ooit in Pakistan bent geweest (CGVS, p.20). Echter, het feit dat u, zogezegd een inwoner van een regio die niet zover van Pakistan gelegen is, beweert nog nooit te hebben gehoord van plaatsen als Khyber Agency, Peshawar en Islamabad (CGVS, p.24), doet net het tegenovergestelde vermoeden.

Verder wijst het CGVS op de vaststelling dat ook het door u voorgehouden profiel, namelijk dat van de zoon van een overheidsfunctionaris, allerm minst aannemelijk is gebleken. Doorheen het gehoor blijkt dat u zo goed als niets weet over de man die uw vader zou zijn. U heeft geen idee welke studies deze man zou hebben gedaan (CGVS, p.7). U verklaart dat hij directeur van de veiligheid in het district was maar kan onmogelijk zeggen wanneer hij deze functie uitoefende (CGVS, p.8). U ontkent voorts dat hij bij de politie was (CGVS, p.8). Geconfronteerd met een door u neergelegde foto van de man in politieuniform, zegt u dat u niet weet wanneer hij bij de politie was. U verklaart: "Daar weet ik niets over" (CGVS, p.8), waarna u meent dat het hoofd van de veiligheid van het district wellicht toch een politiem an is (CGVS, p.9). Gevraagd naar zijn politierang, zegt u dat het CGVS dit kan afleiden uit de insignes op zijn politieuniform, waarna u merkwaardig genoeg weer ontkent dat uw vader voor de politie werkte (CGVS, p.9). U verklaart voorts dat uw vader voor een commissie voor de mensenrechten is beginnen werken. U stelt telkens weer dat dit in de "wolyat" (provincie) was, maar u kan niet verduidelijken in welk dorp of in welke stad dan werkzaam was (CGVS, p.9, 10), noch heeft u enig benul hoeveel jaar hij daar al zou zijn (CGVS, p.10). Gevraagd wat hij in die commissie voor de mensenrechten deed, zegt u dat hij een lid was van die commissie of misschien wel de directeur ervan (CGVS, p.8). Verder blijkt u er niets over te weten. "Ik weet niet wat hij deed" en "U kent de mensenrechten wel", zo verklaart u (CGVS, p.11). U argumenteert dat uw vader een zeer strikt persoon is en u daar niets over zei (CGVS, p.11). Dit is geen afdoende uitleg, te meer de dorpelingen en uw moeder blijkbaar wel op de hoogte zouden zijn geweest van zijn werkzaamheden (CGVS, p.11). Voorts kan nog worden gewezen op volgende zeer opmerkelijke inconsistentie in uw relaas. U verklaart tijdens het gehoor dat uw vader niet meer naar zijn werk kon omdat er gevaar dreigde (CGVS, p.4). Geconfronteerd met uw eerdere relaas voor de DVZ, toen u nog zei dat de problemen begonnen toen uw vader met pensioen was, wijzigt u uw verklaringen. U zegt eerst dat u denkt dat de man inderdaad met pensioen ging, waarna u zich lijkt te herinneren dat hij al met pensioen was toen jullie problemen begonnen (CGVS, p.4). Dat u zich zelfs wat dat betreft dusdanig vergist, bevestigt eens te meer het frauduleuze karakter van het relaas dat u gebracht heeft.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Qarghayi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke

verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 30 november 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.20, 27). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Sarfaraz Khan in het district Qarghayi.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u heeft neergelegd, vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te weerleggen. De taskara's kunnen uw relaas en herkomst slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, wat allerminst het geval is gebleken. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat Afghaanse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in het land. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas van een Afghaanse asielzoeker. Dezelfde opmerking kan worden gemaakt bij de documenten die moeten aantonen dat uw vader voor de overheid werkte (foto's, certificaten). Dat de persoon op de foto's of de eigenaar van de certificaten uw

vader is, is allerm minst geloofwaardig gebleken. Gezien het bedrieglijke karakter van uw beweerde herkomst en asielrelaas, kan ook aan de dreigbrief geen enkele waarde worden gehecht.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enige middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de formele en materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het EVRM.

2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhevig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutive kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op

voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.5. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoor herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er kon worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit Laghman. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u in de regio Qarghayi gewoond heeft. Zo verklaart u vijf jaar school te hebben gelopen in de lagere school in het districtcentrum van Qarghayi. Echter, gevraagd of u weet waarom het dorp Lal Khanabad belangrijk is voor het district, blijkt u dit niet te weten (CGVS, p.22). Nochtans wordt Lal Khanabad beschouwd als het administratief centrum van het district. Dat u dit niet weet, is zeer opmerkelijk. Opmerkelijk is overigens eveneens dat u niet op de hoogte bent van het feit dat er in Sarfaraz Khan zelf ook een school is. U verklaart dat u die niet gezien heeft (CGVS, p.22), wat zeer merkwaardig is. U heeft het voorts over uw vader die in de plaats “wolayat” (of centrum van de provincie) werkt maar blijkt de naam van deze locatie niet te kennen (CGVS, p.9, 10). Het is niet aannemelijk dat u niet zou kunnen verduidelijken waar uw vader werkte of hoe het centrum van de provincie zou heten.

Ook op andere momenten blijkt een zeer gebrekkige geografische kennis van de regio waar u altijd zou hebben gewoond. Zo weet u niet dat Nuristan een provincie is die aan de provincie Laghman grenst. U stelt dat het eerder een district betreft (CGVS, p.18). Van Mahmood Raqi lijkt u nog nooit te hebben gehoord (CGVS, p.17), hoewel het de hoofdstad van de eveneens aangrenzende provincie Kapisa is. U verklaart verder Tagab te kennen maar het is u niet bekend dat Tagab een district van Kapisa is (CGVS, p.17). Nog opmerkelijker is dat u nog nooit gehoord heeft van Qala Tak en Naw Abad Safat Khan (CGVS, p.18), nochtans dorpen die in de onmiddellijke omgeving van Sarfaraz Khan gelegen zijn. Ook

de dorpen Farmankhel en Qasim Abad, die iets verder gelegen zijn, kan u geenszins situeren (CGVS, p.19). Dat u deze dorpen niet kent, roept verdere vragen op bij uw beweerde herkomst uit Laghman. Verder blijkt u niet te weten dat het de Kabul rivier is die door uw district en voorbij Jalalabad, onder de door u genoemde Behsud brug, stroomt (CGVS, p.23). Het is zeer merkwaardig dat u zo weinig weet over de regio waar u altijd zou hebben gewoond.

Nog tijdens het gehoor voor het CGVS blijkt dat u de Afghaanse kalender niet machtig bent. U meent (...) dat het nu 1394 zou zijn volgens die kalender (CGVS, p.5) en u kan geenszins preciseren wanneer u Afghanistan zou hebben verlaten (CGVS, p.5). Gevraagd naar de namen van de Afghaanse kalendermaanden, noemt u er slechts drie en geeft u aan de andere niet te kennen. Zelfs de naam van de eerste maand van het jaar is u onbekend (CGVS, p.7). Verder weet u niet wanneer er schoolvakantie is. U stelt dat deze samenvalt met de warme maanden maar heeft geen idee welke de zomermaanden zijn (CGVS, p.7). Het is niet geloofwaardig dat iemand die minstens vijf jaar naar school zou zijn gegaan en die de zoon van een belangrijk overheidsfunctionaris zou zijn, de Afghaanse kalender geenszins kan hanteren.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw kennis van de algemene veiligheidssituatie in de regio evenmin overtuigt. Gevraagd naar incidenten in uw regio zegt u eerst dat er enkel gevechten werd in het districtscentrum en in Mehterlam, hoofdstad van Laghman. Waarom zou men bommen laten ontploffen in een dorp waar enkel huizen en velden zijn, zo vraagt u zich luidop af (CGVS, p.21). Als het CGVS opmerkt dat Qarghayi algemeen aanzien wordt als een uiterst volatiele regio, zegt u plots dat er ook in Char Bagh, Qamberi, zelfs "overal" incidenten gebeurden (CGVS, p.21). Nogmaals gevraagd naar voorbeelden van dergelijke incidenten, verwijst u behalve naar een zelfmoordaanslag evenwel louter naar de incidenten waarbij parlamentslid Esmatullah Mohabat (vermoord in 2005) en Abdullah Laghmani (topfiguur van de Afghaanse inlichtingendiensten, vermoord in 2009) om het leven kwamen (CGVS, p.21). Dat u, die steeds in deze regio zou hebben gewoond, zo weinig informatie heeft over de recentere veiligheidssituatie in de regio, is zeer merkwaardig. Als het CGVS u zegt dat de door u geciteerde incidenten bezwaarlijk als recent kunnen worden bestempeld, beweert u plots dat de Taliban ook "een kleine bom" in jullie huis gooiden (CGVS, p.21). Uit het gehoorverslag van de DVZ blijkt niet dat u daar eerder melding van maakte. Dat u het tegendeel beweert (CGVS, p.22), ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid verder. Van iemand die altijd in deze regio zou hebben gewoond, mag een doorleefd relaas over de situatie in de regio worden verwacht. Zeker een persoon wiens vader voor de lokale overheid zou gewerkt hebben, moet omtrent dit soort zaken een duidelijker relaas kunnen brengen.

Voorts verwondert het dat een zoon van een politiemann de groepering Hezb-e islami niet blijkt te kennen. Nochtans is Hezb-e islami bijzonder actief gebleken in Qarghayi en was het district recent nog volledig onder de controle van deze groepering. De bekende Pashtoen Gulbuddin Hekmatyar, leider van deze groepering, noemt u overigens verkeerdelijk iemand van de Taliban (CGVS, p.15). Behalve dat het een oude man is en iemand van de jihad, heeft u geen informatie over deze persoon (CGVS, p.15). De groepering Jamiat-e islami, dat volgens de informatie het aangrenzende district Mehterlam zou overheersen, is u ook niet bekend (CGVS, p.15, 16). Verder zegt u Haqqani niet te kennen (CGVS, p.25). Nochtans is Haqqani de leider van het gelijknamige terreurnetwerk dat samen met Hezb-e islami en de Taliban verantwoordelijk blijkt voor de situatie van onveiligheid in Laghman. De beperkte informatie die u wel heeft, blijkt dan weer veeleer te zijn ingestudeerd. Zo zegt u te weten dat Niazi het districtshoofd was toen u daar vertrokken bent. Echter, u kent geen namen van personen die deze functie voor hem bekleedden, bijvoorbeeld toen uw vader verantwoordelijk zou zijn geweest voor de veiligheid van het district (CGVS, p.23, 24).

Nog andere verklaringen doen sterk twifelen aan uw beweerde herkomst. Zo is het merkwaardig dat u niet zeker bent als gevraagd wordt of uw moeder eveneens van Sarfaraz Khan afkomstig is. U zegt dat u dat niet gevraagd heeft (CGVS, p.18), wat hiervoor geen afdoende verklaring biedt. Mocht de familie van uw moeder in Sarfaraz Khan wonen, dan zou u dat beslist weten. Voorts stelt u dat uw vader voor de politie en de autoriteiten werkzaam was. Echter, gevraagd of er nog andere dorpelingen van Sarfaraz Khan voor de politie werkten, zegt u dat u dat niet weet (CGVS, p.14). U verklaart verder dat er wel mensen zijn met overheidsfuncties in Kabul en Jalalabad, maar verklaart daar verder geen informatie over te hebben, noch kan u zeggen of deze mensen ooit zouden zijn bedreigd omwille van hun werk voor de autoriteiten (CGVS, p.14, 15). Voorts zegt u te weten dat er duizenden of miljoenen Afghanen vanuit Pakistan naar Afghanistan terugkeerden. Op de vraag of er zich ook in Sarfaraz Khan veel mensen kwamen hervestigen, antwoordt u evenwel: "Ik heb ze niet gezien" en "Misschien gingen

ze elders" (CGVS, p.20). Dat er vele duizenden "returnees" een onderkomen vonden in het dorp Kaz Aziz Khan (eveneens in Qarghayi gelegen), weet u bovendien niet (CGVS, p.20).

(...)

Verder wijst het CGVS op de vaststelling dat ook het door u voorgehouden profiel, namelijk dat van de zoon van een overheidsfunctionaris, allerm minst aannemelijk is gebleken. Doorheen het gehoor blijkt dat u zo goed als niets weet over de man die uw vader zou zijn. U heeft geen idee welke studies deze man zou hebben gedaan (CGVS, p.7). U verklaart dat hij directeur van de veiligheid in het district was maar kan onmogelijk zeggen wanneer hij deze functie uitoefende (CGVS, p.8). U ontkent voorts dat hij bij de politie was (CGVS, p.8). Geconfronteerd met een door u neergelegde foto van de man in politieuniform, zegt u dat u niet weet wanneer hij bij de politie was. U verklaart: "Daar weet ik niets over" (CGVS, p.8), waarna u meent dat het hoofd van de veiligheid van het district wellicht toch een politiem an is (CGVS, p.9). Gevraagd naar zijn politierang, zegt u dat het CGVS dit kan afleiden uit de insignes op zijn politieuniform, waarna u merkwaardig genoeg weer ontkent dat uw vader voor de politie werkte (CGVS, p.9). U verklaart voorts dat uw vader voor een commissie voor de mensenrechten is beginnen werken. U stelt telkens weer dat dit in de "wolyat" (provincie) was, maar u kan niet verduidelijken in welk dorp of in welke stad dan werkzaam was (CGVS, p.9, 10), noch heeft u enig benul hoeveel jaar hij daar al zou zijn (CGVS, p.10). Gevraagd wat hij in die commissie voor de mensenrechten deed, zegt u dat hij een lid was van die commissie of misschien wel de directeur ervan (CGVS, p.8). Verder blijkt u er niets over te weten. "Ik weet niet wat hij deed" en "U kent de mensenrechten wel", zo verklaart u (CGVS, p.11). U argumenteert dat uw vader een zeer strikt persoon is en u daar niets over zei (CGVS, p.11). Dit is geen afdoende uitleg, te meer de dorpelingen en uw moeder blijkbaar wel op de hoogte zouden zijn geweest van zijn werkzaamheden (CGVS, p.11). Voorts kan nog worden gewezen op volgende zeer opmerkelijke inconsistentie in uw relaas. U verklaart tijdens het gehoor dat uw vader niet meer naar zijn werk kon omdat er gevaar dreigde (CGVS, p.4). Geconfronteerd met uw eerdere relaas voor de DVZ, toen u nog zei dat de problemen begonnen toen uw vader met pensioen was, wijzigt u uw verklaringen. U zegt eerst dat u denkt dat de man inderdaad met pensioen ging, waarna u zich lijkt te herinneren dat hij al met pensioen was toen jullie problemen begonnen (CGVS, p.4). Dat u zich zelfs wat dat betreft dusdanig vergist, bevestigt eens te meer het frauduleuze karakter van het relaas dat u gebracht heeft.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Qarghayi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn

Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 30 november 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.20, 27). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Sarfaraz Khan in het district Qarghayi.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u heeft neergelegd, vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te weerleggen. De taskara's kunnen uw relaas en herkomst slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, wat allerminst het geval is gebleken. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat Afghaanse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in het land. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas van een Afghaanse asielzoeker. Dezelfde opmerking kan worden gemaakt bij de documenten die moeten aantonen dat uw vader voor de overheid werkte (foto's, certificaten). Dat de persoon op de foto's of de eigenaar van de certificaten uw vader is, is allerminst geloofwaardig gebleken. Gezien het bedrieglijke karakter van uw beweerde herkomst en asielrelaas, kan ook aan de dreigbrief geen enkele waarde worden gehecht."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker is van mening dat de verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn voorgehouden profiel – een minderjarige die slechts beperkte scholing heeft genoten, wiens vader vaak afwezig was en wiens moeder een huisvrouw was – te meer daar nadat de bestreden beslissing werd genomen door het Centrum voor Leerlingenbegeleiding testen werden afgenomen waaruit volgens verzoeker blijkt dat hij *“behoort tot de categorie van mensen met een zwakke tot zeer zwakke begaafdheid”*.

Aangaande de door verzoeker neergelegde intelligentietest, stelt de Raad vast dat de opstellers weliswaar van mening zijn dat verzoeker een lage intelligentiegraad vertoont, doch hieruit kan geenszins worden afgeleid dat hij dermate zwakbegaafd zou zijn dat hij niet in staat zou zijn een interview bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te doorlopen of dat van hem niet mag worden verwacht dat hij kan antwoorden op essentiële en eenvoudige kennisvragen inzake zijn voorgehouden regio van herkomst. Uit het document blijkt dat vier ‘subtests’ gebruikt werden. Meer bepaald werden het vermogen om relatief nieuwe taken op te lossen en logisch te redeneren, de vaardigheid om eenvoudige cognitieve taken vloeiend en automatisch uit te voeren, het korte termijngeheugen, en de visuele informatieverwerking getest. Er kan evenwel niet zonder meer uit afgeleid worden dat een lage of beneden gemiddelde score op deze vaardigheden betekent dat verzoeker niet in staat zou zijn om tijdens een gehoor het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen of afdoende accuraat te antwoorden op de hem gestelde vragen. Evenmin kan hieruit afgeleid worden dat verzoeker niet in staat zou zijn om elementaire gegevens over zijn herkomststreek, waar hij bovendien zijn hele leven zou hebben gewoond, correct weer te geven. Ook blijkt dit geenszins uit het gehoorverslag hetwelk een zo getrouw mogelijke weergave is van de gestelde vragen, de gegeven antwoorden en het algemene verloop van het gehoor.

Bovendien werd het gehoor in kwestie afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar en was de vraagstelling tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangepast aan de leeftijd van verzoeker en complexe vragen werden in de mate van het mogelijke vermeden. Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kan volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begrijpt.

Daarnaast is ook de Raad van oordeel dat de lage scholingsgraad en jeugdige leeftijd van verzoeker geen afdoende verklaring vormen voor de lacunes in zijn kennis inzake de regio waar hij beweert gedurende zijn hele leven te hebben gewoond. Ook van personen met een lage scholingsgraad mag immers worden verwacht dat deze kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. In dit verband wordt opgemerkt dat verzoeker op het moment van zijn vertrek ongeveer 16 jaar oud moet zijn geweest – verzoeker verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken geboren te zijn op 31 maart 1999, begin december 2015 aangekomen te zijn in België en ongeveer 35 tot 40 dagen onderweg te zijn geweest vanuit Afghanistan tot België (DVZ, rubrieken 4 en 32) – wat toch al een leeftijd is waarop een zekere kennis mag verwacht worden van de geografische en socio-politieke situatie van zijn herkomstregio. Het betreft hier bovendien een situatie die verzoeker heeft beleefd en die implicaties had op het dagelijkse leven, zodat verzoeker niet gevolgd kan worden waar hij zijn gebrekkige kennis tracht te verklaren door te stellen dat van een puber niet kan worden verwacht dat hij zich er in interesseert, hetgeen een actieve kennisvergaring zou impliceren. Dat verzoekers ouders hem zouden hebben trachten af te schermen voor de buitenwereld, zoals verzoeker voorhoudt, is louter een blote bewering. Dit laatste geldt overigens ook voor de bewering dat de Afghaanse kalender op zijn school niet of nauwelijks aan bod zou zijn gekomen.

Waar verzoeker stelt dat de Commissaris-generaal weliswaar stelt dat er in zijn dorp een school zou zijn maar dit niet aantoon, wijst verweerder op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier in de farde ‘landeninformatie’. Twee kaarten van OCHA, de ‘Qarghayi district reference map’ uit de ‘Laghman province district atlas’ en de ‘Laghman Province reference map’, tonen een school in of in de onmiddellijke omgeving van Sar Feraz Khan. Dit werd eveneens aangeduid op de uitvergrotingen van deze kaarten, die aan de verweernota die de verwerende partij neerlegt werden toegevoegd. Verzoeker toont niet aan dat de door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gebruikte informatie incorrect zou zijn.

De aspecten die verzoeker wel weet, doen geen afbreuk aan zijn onwetendheid omtrent de voormelde elementen.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit Sarfaraz Khan in het district Qarghayi in de provincie Laghman, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

.

R. VAN DAMME

C. DIGNEF